

end de samme, som nu ere gjældende, nemlig at de skulde opdrages i Folketirkens Tro. Der skulde ikke paa særlig Maade stilles Garantier af Forældrene, men Skoledirektionen skulde have Underretning om Tingene og sørge for, at Børnene fik den sædvanlige tvungne Undervisning ogsaa i Religion. Kancelliet benyttede, som jeg jagde, Veiligheden, ja, det traf den ligefrem ved Haarene for at faae udtrykt dette Princip. Jeg tror ikke, man kan negte det. Jeg vil i det Hele taget sige, at min Betragtning i sin Almindelighed paa dette Punkt, om Afgangen til at faae Børn døbt og altsaa indlemmede i Folketirken, er den, at Folketirken maa og kan ikke betragtes som en Sekt, som et lille privat Samsund eller som et fremmed Religions-samsund, som er kommet her ind i Landet, anerkjendt eller ikke anerkjendt, men Folketirken er det danske Folks Kirke, og enhver dansk Mand har derfor efter min Opfattelse Ret til at faae sine Børn indlemmede i det danske Folks Kirke. Det er min Grundopfattelse af Forholdet, og derfor tror jeg ogsaa, at jeg juridisk vil være fuldstændig berettiget til at komme med et saadant Tilhold, som det ærede Medlem talte om. Men paa den anden Side finder jeg mig ikke foranlediget til at fremkomme dermed, naar der ikke i Diebliffet ligger Noget for, som kan tvinge mig til at fremkomme med det.

G. F. Larsen: Ethvert Medlem af det danske Folk har den letteste Afgang af Verden til at faae sine Børn døbt i den danske Folketirke, selv om han skulde befinde sig udenfor denne, idet han simpelthen kan indtræde selv. Er det hans Alvor med, at Børnene skulle døbes, da er Veien ganske klar. Han kan selv træde ind. Naar han vægrer sig derved, saaledes som det er fset i de Tilfælde, der her er paa Tale, da kan Forholdet jo slet ikke bedømmes paa samme Maade. Jeg skal imidlertid blot tillade mig en lille Bemærkning med Hensyn til den juridiske Side af Sagen, som jo har saa stor Vigtighed. Det kan ikke negtes, at det ærede Medlem fra Middelfart (H. Jensen) har Ret i, at det kan blive en Afgrund, der kan aabne sig ved dette. Derfor er det ikke uden Betydning, at det klarer sig. Hvad angaar de paaberaabte Udtalelser fra Kancelliet, saa vil jeg dog ikke sige, at enkelte Udtalelser fra Kancelliet kunne være aldeles afgjørende i disse Spørgsmaal. Det er jo ganske klart, og det opleve vi virkelig den Dag i Dag, at der kan udgaa ministerielle Skrivelser, som snart efter vise sig mindre holdbare, og som Regeringen snart efter selv forandrer, saa fordi

det er sagt en Gang, er det derfor heller ikke dermed afgjort, at det er rigtigt. Naar den ærede Minister siger, at der er truffet Noget frem ved Haarene i den Skrivelse, da tror jeg, det forholder sig noget anderledes. Jeg kan ikke se, at der er truffet nogen Afgjørelse herom, hvorvidt Præsterne ere pligtige eller ei. Det er der nemlig ikke blevet spurgt om, og der er derfor heller ikke truffet nogen Afgjørelse iherom. Vedkommende Spørgsmaal gaar ubelukkende ud paa dette: Skal jeg tage Garantier med Hensyn til Børnens fremtidige Opdragelse, og derpaa falder Svaret: Nei, Du kan døbe det uden videre. Denne Sag forekommer det mig springer temmelig klart i Øinene, naar man læser Kancelliskrivelsen igjennem. Jeg skal ikke forlænge denne Debat med disse juridiske Grunde frem og tilbage; der kan jo tvivles meget derom; men jeg kan kun beklage, hvis det skulde føre til, at Præsterne i Røbenhavn trædes med et saadant Reskript. Jeg vilde i høi Grad ønske, at Præstestanden ikke havde stillet det saaledes paa Spidsen, som den har gjort i de Avisartikler, som der her have været paa Tale, thi det anser jeg paa den anden Side for mindre heldigt. Spørgsmaalet maa afgjøres efter de individuelle Hensyn, som det bliver Præsens Samvittigheds-sag at tage.

Forespørgeren (Schjøtz): Jeg skal ikke indlade mig paa en nærmere eller detailleret Omtale af de Udtalelser, der ere fremkomne. Det Resultat, jeg har tilsigtet med min Forespørgsel, mener jeg — og det vil jeg sige lige overfor det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen) — at jeg har opnaaet. Jeg har den Opfattelse, at efter den ærede Kultusministers Udtalelser i Dag vil en Klage til Ministeriet over, at en Præst i Folketirken har negtet at døbe et Barn af dem, der har været Tale om, blive taget til Følge, særlig naar den ærede Minister mener, at ethvert Medlem af det danske Folk har en Ret til at faae sit Barn optaget og døbt i den danske Folketirke. Det har den ærede Minister efter min Mening fuldstændig Ret i, at Folketirken som den begunstigede Kirke, som det hele Folks autoriserede Kirke har en særlig Pligt, som de enkelte Sekter og Trossamsund ikke har. Dette er jeg ikke i Tvivl om, og jeg var det heller ikke efter, at den ærede Minister havde udtalt sig første Gang. Jeg kan godt forstaa hans Grunde til ikke ligefrem at ville tage denne Konklusion formelt, men jeg tror, at han i Virkeligheden har bundet sig til denne Konklusion, hvis Tilfældet kommer til at foreligge. Det vilde